

[Villemoes.]

at Staten selv bør og skal gaa i Spidsen, for at vi kan undgaa Forstyrrelser i Prisniveauet, men jeg kan ikke se, at Staten gør det. Hvis Regeringen vilde erkende dette, kunde den med ganske anderledes Føje gribe ind over for Erhvervslivet. Jeg opfordrer den høje Regering dertil, og jeg haaber at se de første Forsøg derpaa, naar vi antagelig om kort Tid skal have Finanslovsforslaget for indeværende Finansaar vedtaget. Jeg opfordrer den højtærede Trafikminister til som øverste Leder af Danmarks største Trafikforretning — det er næsten den eneste store, vi har, for Konkurrence er der ikke meget af i dette Øjeblik — til fortsat at medvirke til, at Udgifterne kan blive de mindst mulige.

Jeg har ønsket at fremsætte disse Betragtninger her for at motivere, at det er med stor Bekymring, jeg stemmer for det foreliggende Lovforslag. Jeg gør det kun, fordi, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i Folketinget sagde: Riget fattes Penge. Skatteskruen er efterhaanden brugt i en grov Stil; det vil man sikkert faa at se i de nærmeste Dage. Vi, der er Medlemmer af Rigsdagen, ved det, men Befolkningen ved knap, før den ser de Skattesedler, der nu kommer, hvilke store direkte Skatteforhøjelser Rigsdagen har paabyrdet Befolkningen. De indirekte har man derimod allerede mærket Virkningerne af i de sidste 2—3 Maaneder.

Ministeren for offentlige Arbejder (Avel Sørensen): Jeg skal notere mig den Hensigt, som det ærede Medlem Hr. Villemoes gjorde, adresseret særlig til mig, om Iagttagelse af den størst mulige Sparsommelighed i Administrationen af de Omraader, som jeg har med at gøre, saa længe jeg er Minister for offentlige Arbejder. Jeg kan give dette Løfte saa meget lettere, som jeg paa dette Omraade ved mig i fuldkommen Overensstemmelse med Styrelsen for Statsbanerne — da det jo er Statsbanernes Forhold, vi i Øjeblikket beskæftiger os med, maa det vel navnlig være dem, det ærede Medlem sigter til.

Jeg kan ogsaa deltage i den af det ærede Medlem fremsatte Beklagelse over, at det har vist sig nødvendigt at fremsætte Forslag til Takstforhøjelser som dem, der nu vil træde i Kraft den 1. Juli. Men jeg synes, det er rimeligt at føje til, at en væsentlig Aarsag til, at denne Nødvendighed er indtraadt, er Prisstigninger paa Omraader, hvor Staten, i hvert Fald Styrelsen af Statsbanerne og Ministeriet for offentlige Arbejder, har

været afskaaret fra at øve nogen nævneværdig Indflydelse. Af den Merudgift paa 35—40 Mill. Kr., som maa paaregnes for indeværende Regnskabsaar i Forhold til Udgifterne for første Halvdel af det foregaaende Regnskabsaar, hidrører jo den alt overvejende Del fra Stigningen i Brændselspriserne. Det ærede Medlem vil sikkert give mig Ret i, at dette er et Omraade, hvor man ikke med nogen Berettigelse kunde have ventet yderligere Indgreb fra Regeringen — de vilde i saa Fald ikke have været kærkomne — end de allerede foretagne.

Det er muligt, at det af taktiske Grunde, ogsaa af rent taksttaktiske Grunde, vilde have været behageligere og maaske ogsaa rigtigere at se Tiden an en Maanedstid eller to endnu, inden Forslaget om Takstforhøjelser blev fremsat, men for mit Vedkommende har der ingen Tvivl været om, at naar man har afgjort, paa hvilken Maade den beregnede Merudgift, der er fuldkommen sikker, skal dækkes, nemlig ved Takstforhøjelser og ikke ved Skatteudskrivning, saa er der ikke Raad til at vente længere med Gennemførelsen af Takstforhøjelserne end højst nødvendigt.

Maa jeg saa føje til, at saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører for Partiet Venstre i Gaar (Stensballe), er det hans Opfattelse, at man egentlig har ventet alt for længe med at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Takstforhøjelser, hvilket altsaa turde bekræfte det ikke ukendte gamle Ord om, at enten man tager Hatten op eller lader den ligge, er der i begge Tilfælde en venlig Hilsen til den, der gør det.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes kan maaske, om end jeg anser det for yderst tvivlsomt, have en vis Begrundelse for den Formodning, han fremsatte om, at de Takstforhøjelser, der nu er bragt i Forslag eller tænkes foretaget administrativt, med Rette vil kunne bundfælde sig i visse Prisstigninger. Jeg vil dog indtil videre anse det for meget tvivlsomt, om disse Takstforhøjelser virkelig vil bundfælde sig i berettigede Prisstigninger af nævneværdig Betydning. Det blev under Forhandlingerne i det andet høje Ting af Ordføreren for det Udvalg, som Tinget havde nedsat til Behandling af Lovforslaget, paa Grundlag af nogle Beregninger, som Statsbanerne havde foretaget, oplyst, hvorledes de foreslaede Takstforhøjelser for Transport af Kartofler vilde virke. Det anførte Eksempel drejede sig om Omkostningerne ved Transport af en Vognladning Kartofler fra Herning til København, altsaa en betragtelig Afstand og vel ogsaa et i denne Henseende rimeligt